

останѣли да прѣношувате нѣйдѣ си, на присмнуванѣ търсите нѣкое кафене дѣто да испіете *едно кафе*, влѣзешъ въ кафенето и ты си вече уловенъ въ примкѣтъ. Този чловѣкъ тя завежда при комарджинтъ, съ които е той споразумѣнъ и на които е меситинъ.

Какво исхабяваніе на чловѣческитѣ нравы!

Сѣдните на масѣтъ и този господинъ, който тя е довелъ гукъ и, зважда пары, жълтицы отъ джебоветѣ си и захваща да играе. Той не ще да знае ако губи или ако печели. Паритѣ на които играе сѣ отъ касѣтъ на комарджинтъ. И вы най послѣ ся искабосвате! слушате го захваща да кълне. Прѣдлага ви да играете съдружнически, вы склонявате и съзаклетничитѣ комарджии подпомагани отъ този приводачъ вы обирате.

Вы не разбирате нищо отъ това що става съ васъ. Но тежко и горко за васъ ако повторите да дойдете още веднѣжъ на туй мѣсто! Злочестина за васъ ако навикните и пропасть ако комарджилжкѣтъ стане страсть у васъ.

Но да оставимъ това на странѣ и да дойдемъ на Чолакъ-Маноля и на работитѣ въ «Новачковото кафене.»

Чолакъ-Маноля при другото бѣше и много масторъ книгоиграчъ, т. е. комарджия.

Въ въртенъето на *Ролинжтъ*, описаніето на което прочете вече читателтъ, Чолакъ-Маноля имаше за помощникъ Кърпулля, злодѣецъ избѣгналъ отъ терсенѣтъ отдавна.

Кърпулля имаше грьжѣтъ да намѣрва наричанитѣ *кликачи*, т. е. онѣзи които съ заплатѣ ходяхъ да привождатъ мющеріи на кафенето.

Чолакъ-Маноля ги прѣстрѣгиваше 1) на Пасетѣтъ.

По-обыкновеннитѣ играчи бѣхъ тѣзи:

---

1) Въмѣсто, изиграваше и обираше.